

Ucenicul Vraciului

Joseph Delaney

Ediția a II-a

Traducere de
Cristina Jinga

CORINT JUNIOR

Redactare: Daniel Penescu
Tehnoredactare: Dana Diaconescu

Joseph Delaney
THE SPOOK'S APPRENTICE
First published by Random House Children's Books

Copyright © Joseph Delaney, 2004
Cover and illustrations copyright © David Wyatt, 2004

The right of Joseph Delaney to be identified as the author of this work has been asserted in accordance with the Copyright, Designs and Patents Act 1988.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior permission of the publishers.

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate Editurii CORINT JUNIOR, parte componentă a GRUPULUI EDITORIAL CORINT

București, 2007
ISBN 978-973-128-061-5

Timbrul literar se plătește Uniunii Scriitorilor din România
Cont: RO65RNCB0082000508720001 / B.C.R., Sucursala UNIREA

Format: 32/70x100
Coli tipo: 10

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DELANEY, JOSEPH

Ucenicul Vrăciului / Joseph Delaney ; trad.: Cristina Jinga. -

Ed. a 2-a. - București : Corint Junior, 2007

ISBN 978-973-128-061-5

I. Jinga, Cristina (trad.)

821.111-31=135.1

Pentru comenzi și informații adresați-vă la: **Editura CORINT JUNIOR**

Difuzare și Clubul Cărții

Calea Plevnei nr. 145, Sector 6, București

Tel.: 021.319.88.22, 021.319.88.33. Fax: 021.319.88.66, 021.310.15.30

E-mail: vanzari@edituracorint.ro

www.corintjunior.ro

www.grupulcorint.ro

Pentru Marie

CUPRINS

Capitolul 1. Un al șaptelea fiu	9
Capitolul 2. La drum	28
Capitolul 3. Fundătura Watery, numărul 13	40
Capitolul 4. Scrisoarea	58
Capitolul 5. Duhuri rele și vrăjitoare	68
Capitolul 6. O fată cu pantofi ascuțiți	92
Capitolul 7. Cineva trebuie s-o facă și p-asta	112
Capitolul 8. Mama Malkin	139
Capitolul 9. Pe malul râului	165
Capitolul 10. Bietul Billy	178
Capitolul 11. Puțul	204
Capitolul 12. Disperatul și amețitul	234
Capitolul 13. Porcii păroși	276
Capitolul 14. Sfatul Vrăciului	296

CEL MAI ÎNALT DEAL DIN COMITAT
ESTE ÎNVĂLUIT ÎN MISTER.
SE ZICE CĂ UN OM A MURIT AICI ÎNTR-O
APRIGĂ BĂTĂLIE, ÎN TIMP CE ÎNCERCA
SĂ SUPUNĂ UN DEMON
CARE AMENINȚA ÎNTREAGA LUME.
APOI GHEȚURILE AU VENIT DIN NOU PESTE PĂMÂNT,
IAR CÂND S-AU RETRAS, PÂNĂ ȘI FORMA DEALURILOR,
PÂNĂ ȘI NUMELE TÂRGURILOR DIN VALE
SE SCHIMBASERĂ.
ASTFEL, PE VÂRFUL CEL MAI ÎNALT
DIN LANȚUL DEALURILOR, N-A RĂMAS NICIUN SEMN
DIN CE S-A ÎNTÂMPLAT ODINIOARĂ.
DOAR NUMELE I S-A PĂSTRAT.
I SE SPUNE

WARDSTONE —
LESPEDA CARE PECETLUIEȘTE RĂUL.

CAPITOLUL 1 UN AL ȘAPTELEA FIU

Când sosi Vraciul, lumina zilei deja începuse să scadă. Fusese o zi lungă, obositoare și mă pregăteam să mă așez la masă.

— Ești sigur că e un al șaptelea fiu? întrebă el, uitându-se în jos la mine și clătinând din cap neîncrezător.

Tata dădu din cap, încuviințând.

— Și dumneata ești tot un al șaptelea fiu?

Tata dădu din nou din cap și începu să bată din picior a nerăbdare, împroșcându-mi pantalonii cu stropi de noroi brun și de bălegar. Picurii de ploaie i se scurgeau de pe cozorocul tichiei. Ploua de mai bine de o lună. Nu dăduse încă frunza, dar primăvara venise de mult.

JOSEPH DELANEY

Tata era fermier, și tatăl lui fusese tot fermier, iar regula de căpetenie a conducerii unei ferme este s-o păstrezi întreagă. N-ai voie s-o împarți între copiii tăi; cu fiecare generație, ar deveni din ce în ce mai mică, până ce n-ar mai rămâne nimic. De aceea tatăl îi lasă moștenire ferma fiului mai mare. Apoi le găsește câte o slujbă celorlalți. Dacă se poate, încearcă să găsească pentru fiecare câte o altă meserie.

Pentru asta, are nevoie să se roage în stânga și-n dreapta, pe la toți meșterii. Fierăria din partea locului este una dintre soluții, mai ales dacă ferma capului familiei este mare și îi procură destul de lucru fierarului. Atunci se prea poate ca fierarul să-i primească odrasla în ucenicie, dar asta nu înseamnă decât că un fiu este rostuit.

Eu eram cel de-al șaptelea și, până la mine, se părea că tata își epuizase toate resursele. Era atât de disperat, încât încerca să-l convingă pe Vraci să mă primească la el în ucenicie. Sau, cel puțin, așa am crezut eu atunci. Ar fi trebuit să ghicesc că mama era în spatele întregii afaceri.

Ea era în spatele multor lucruri. Cu mult înainte de a mă fi născut eu, cu banii ei se cumpărase ferma noastră. Altminteri cum și-ar fi permis o fermă un al șaptelea

fiu? Iar mama nu era din Comitat. Venise dintr-o țară îndepărtată, de peste mare. Mulți n-ar fi putut spune, dar uneori, dacă ascultai cu atenție, observai o ușoară deosebire în modul în care pronunța ea unele cuvinte.

Totuși, să nu vă închipuiți că am fost vândut ca sclav sau ceva de soiul ăsta. Oricum nu-mi plăcea munca la fermă, iar ceea ce ei numeau „oraș” era puțin mai răsărit decât un sat, într-un cotlon uitat de Dumnezeu. Cu siguranță nu era un loc în care aș fi vrut să-mi petrec tot restul zilelor. Așadar, într-un fel, chiar îmi surâdea ideea să mă fac vraci; era mult mai interesant decât mulsul vacilor și împrăștiatul bălegarului.

E drept că mă și neliniștea, pentru că era o îndeletnicire înfricoșătoare. Urma să învăț cum să apăr fermele și satele de creaturile care se ivesc și atacă noaptea. Să am de-a face cu stafiile, cu duhurile rele și cu tot soiul de monștri — asta avea să însemne pentru mine munca de zi cu zi. Cu asta se ocupa Vraciul, iar eu urma să fiu ucenicul său.

— Câți ani are? întrebă Vraciul.

— Împlinește treisprezece, acuma în august.

— Cam pirpiriu pentru vârsta lui. Știe să citească și să scrie?

JOSEPH DELANEY

— Da, domnule, răspunse tata. Știe și una și alta, și mai știe și greaca. L-a învățat maică-sa și a vorbit-o aproape mai înainte să plece pe picioare.

Vraciul dădu din cap și se uită înapoi, spre poteca noroioasă de la poartă până la casă, de parcă asculta ceva. Apoi ridică din umeri.

— E o viață destul de grea și pentru un om în toată firea, darămite pentru un copil, zise el. Crezi că e potrivit?

— E rezistent și o să fie cât mine când o să crească mare, zise tata, îndreptându-și spatele și arătându-se în toată înălțimea sa. Făcând aceasta, creștetul capului său ajunse aproape în dreptul bărbiei Vraciului.

Deodată, Vraciul zâmbi. Era ultimul lucru la care mă așteptam. Avea o față mare, care arăta de parcă fusese cioplită în piatră. Până în clipa aceea, îl socotisem puțin cam fioros. Pelerina lui lungă și neagră, cu glugă, îl făcea să semene cu un preot, dar când se uita drept în ochii tăi, expresia lui încruntată te ducea cu gândul mai curând la un călău care te cântărea din priviri pentru frânghia spânzurătorii.

Părul care îi ieșea de sub marginea glugii semăna cu barba, care era sură, însă sprâncenele îi erau negre și

foarte stufoase. Câte un mic smoc de păr negru îi răsărea și din nări, iar ochii îi erau verzi, la fel ca ai mei.

Atunci am mai observat ceva la el. Avea un toiag lung. Firește, toiagul îl văzusem de cum dădusem cu ochii de el, dar ceea ce nu băgasem de seamă până în clipa aceea era faptul că îl ținea în mâna stângă.

Asta însemna că era stângaci, ca și mine?

Era o trăsătură care îmi dăduse nesfârșite bătăi de cap la școala din sat. Îl chemaseră până și pe preotul parohiei să se uite la mine și acesta clătinase tot timpul din cap și îmi zisese că trebuie să mă dezvolt, până nu e prea târziu. Nu știam ce voia să spună. Niciunul dintre frații mei nu era stângaci, nici tatăl meu. Mama era totuși stângace, dar asta nu părea s-o încurce în vreun fel, așa că, atunci când învățătorul m-a amenințat că o să mă bată până m-oi dezbăra și-o să-mi lege condeiul de mâna dreaptă, ea m-a retras de la școală și, din ziua aceea, am luat lecții acasă.

— Cât ceri ca să-l iei? întrebă tata, întrerupându-mi șirul gândurilor.

Trecuserăm la afacerea propriu-zisă.

— Două guinee pentru o lună de încercare. Dacă e potrivit pentru meseria asta, o să mă întorc în toamnă

JOSEPH DELANEY

și îmi mai dai zece. Dacă nu, poți să ți-l iei înapoi și atunci îmi mai dai doar o guinee, pentru osteneala mea.

Tata încuviință iarăși cu un semn din cap și târgul se încheie. Am intrat în hambar, unde guineele i-au fost numărate străinului, dar cei doi bărbați nu și-au strâns mâinile. Nimeni nu voia să atingă un vraci. Tata era un om curajos și doar pentru că stătea la mai puțin de șase picioare distanță de unul.

— Am ceva treabă prin împrejurimi, zise Vraciul, dar o să mă întorc după băiat când se crapă de ziuă. Ai grijă să fie gata. Nu-mi place să aștept.

După ce a plecat, tata m-a bătut cu palma pe umăr.

— De acum începe o nouă viață pentru tine, fiule, mi-a zis el. Du-te și te spală. Ai terminat-o cu treburile fermei.

Când am intrat în bucătărie, fratele meu Jack stătea cu brațul petrecut pe după mijlocul nevestei sale, Ellie, iar ea îi zâmbea, privindu-l în ochi.

Îmi place mult de Ellie. Este sufletistă și prietenoasă într-un fel care te face să simți că într-adevăr îi pasă de tine. Mama spune că, luând-o de nevastă pe Ellie, Jack a făcut un lucru bun, pentru că ea îl ajută să fie mai puțin repezit.

Jack este cel mai în vârstă și cel mai mare dintre noi, frații, și, cum zice uneori tata în glumă, cel mai chipeș dintr-o ceată de pociți. E mare de stat și vânjos, dar, în pofida ochilor săi albaștri și a obrazilor rumeni și sănătoși, din pricina sprâncenelor stufoase și negre, aproape unite la rădăcina nasului, eu n-am fost niciodată de părerea tatei. Singura calitate pe care nu i-am pus-o niciodată la îndoială este că a izbutit să-și ia o nevestă blândă și drăguță. Ellie are părul de culoarea celui mai bun pai de grâu la trei zile după o recoltă bogată, iar pielea chiar îi strălucește de albă, la lumina lumânării.

— Plec mâine dimineață, le-am spus eu fără introducere. Vraciul vine după mine, de cum se crapă de ziuă.

Chipul lui Ellie înflori.

— Vrei să spui că a primit să te ia cu el?

Am dat din cap.

— Îmi dă o lună de probă.

— Oh, bravo, Tom! Chiar mă bucur pentru tine, zise ea.

— Eu nu te cred! făcu Jack în zeflema. Tu, ucenic la un vraci?! Cum o să faci o meserie ca asta, când tu încă nu poți să dormi fără o lumânare aprinsă?

Am râs la această glumă, deși avea un sâmbure de adevăr. Eu mai vedeam uneori diverse lucruri necurate